

ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ

(Φαερά αφηγησις)

(Συνέχεια)

Ἐλειπον πέντε μόνον λεπτὰ διὰ τὴν ἀφίξιν τῆς ἀμαξοστοιχίας...

Τὰ δδοφράγματα ἡνέωχθησαν· οἱ προῦχοντες κατῆλθον τῶν ἀμαξῶν ὅπως εἰσέλθωσιν εἰς σκιάδα τινά.

Τὸ πλῆθος κατέλαβε τὰ πεζοδρόμια.

Οἱ σταθμάρχης καὶ οἱ καραβινοφόροι, συνκισθανούμενοι τὴν ἔκτακτον ἐπισημότητα τῆς τελετῆς ἑκείνης, δὲν ἔθεωρησαν εὐπρεπὲς ν' ἀντιστῶσι κατὰ τῆς εὐγενοῦς ἐκείνης ὄρμῆς τοῦ λαοῦ...

Ἄκούεται συριγμός... Ή ἀμαξοστοιχία..., Όποιος παλμὸς ἐν πάσῃ καρδίᾳ!

— Άλλà,— φωνάζει ἔκπληκτος καὶ περιδεής ὁ Δήμαρχος — Αὔτη εἴνε εἰσβολή... Ποῦ θὰ τοποθετήσωμεν ὅλον αὐτὸν τὸν κόσμον;

Οὐδέποτε, πράγματι, εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Κ.... εἶχεν ἀφίχθη ἀτμάμαξα σύρουσα πεντήκοντα περίπου ἀμάξας.

— Ζήτω οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἀπόκρεω!.... Ζήτω οἱ ἀδελφοὶ τῆς Ὀρωβίας!.... Ζήτω οἱ...

Ἐκ τῶν θυρίδων τῶν ἀμαξῶν, ἐν τούτοις ἔβέρχονται κεφαλαῖ... Οὐδεμία ὅμως φωνὴ, οὐδὲν σημεῖον ἀποκρινόμενον εἰς τὸν ἐνθουσιώδη χαιρετισμόν...

Ἐν ταῖς εὑρείαις ἐκείναις ἀμάξαις, συρομέναις ὑπὸ τῆς ἀτμομηχανῆς, ἔγκλειονται τριαχόσιοι βρέες, οἰτινες προσβλέπουσι τὸ πλῆθος διὰ τῶν μεγάλων αὐτῶν ὄφθαλμῶν, ἔκπεπληγμένων καὶ νυσταλέων...

— Εκεῖ κάτω!... ἐκεῖ κάτω!... παρατηρήσατε! χειροκροτήσατε! — ἀναφωνεῖ ὁ Ῥαμβάλδος, δεικύνων τὰς τελευταίας ἀμάξας.

Πάντες οἱ ὄφθαλμοι ἐστράφησαν πρὸς τὴν θυρίδα, ητις ἡνέωγη ὅπως κατέληθη ἐξ αὐτῆς κύριος τις μελανείμων, ὅστις θέσας τὸν πόδα ἐπὶ τοῦ ἀναβάθμου, ἔτεινε τὰς χεῖρας εἰς παχεῖαν τινα κυρίαν, ἐτοίμην να κατέληθη.

Οἱ Ῥαμβάλδοι δὲν ἐδίστασεν οὔτ' ἐπὶ στιγμὴν, καὶ προσέδραμε...

Ἡ κυρία παρουσίαζε τοιαύτην ἐπιφάνειαν σαρκῶν, ὥστε δὲν ἤδūναντο οἱ βραχίονες τοῦ μελανείμονος κυρίου νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὴν ἔξα: ωγὴν αὐτῆς...

Οτε ἐγνώσθη ὅτι δένεος καὶ ἡ παχεῖα κυρία ἤσαν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ δήμου Ρ..., τὸ πλῆθος ἔβεργάγη εἰς φρενητιώδη «ούρρα!»

Τὰ ὄνόματα τοῦ Αὐγούστου Σαμαίνη καὶ τῆς Ροσαύρας Ἀλτομάρης ἐπλήρωσαν ἐπὶ στιγμὴν τὰ στόματα πάντων.

Οἱ δύο ἔκεινοι τύποι ἐφείλκυν τὴν γενικὴν προσοχὴν καὶ ἤγειρον τὴν περιέργειαν ὡς δύο φαίνομενα.

Οτε δὲ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς ἀτμάμαξης,

ἐγένετο γνωστὸν, ὅτι οὐδεὶς ἂλλος ξένος κατῆλθεν εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Κ..., πάντες ἤρξαντο ζητωκραυγοῦντες τοὺς δύο νεήλυδας, καὶ συγχαίροντες αὐτούς.

Ἡ κυρία Ροσαύρα, κατὰ τὴν ἀπὸ τῆς σιδηροδρομῆς ἀμάξης μέχρι τοῦ σταθμοῦ πορείαν, ἀφήκεν διπισθέν της αὐλακαὶ ἴδρωτος.

Ἐπὶ τέλους ἡ τάξις ἀπεκατεστάθη πάλιν.

Οἱ Σαμαίνης παρεκλήθη νὰ καθήσῃ πλησίον τῆς κυρίας ἐπὶ ἔξεδρας, ἐστολισμένης δι' ἀνθέων, ὃ δὲ δήμαρχος, ἔχαγαντας γαρτίον τι ἐκ τοῦ θυλακίου, ἤρξατο γάναγινώσκη, γωρίς οὔτε συλλαβήν νὰ μεταβάλῃ, τὸν λόγον, δι' εἰχεν ἐτομάσει.

— Σᾶς εὐχαριστῶ, εὐγενεῖς ἀντιπρόσωποι τῆς Οροβίνης ἐπαργίας, οἵτινες προσήλθατε ἀθρόοι καὶ ὅμορφονες εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ ἡμετέρου γωρίου.

— Σᾶς εὐχαριστῶ, κομψά καὶ θελκτικά δέσποιναι, ἐλθοῦσαι ὅπως φωτίστη τῆς διὰ τῶν ἀγγελικῶν ὑμῶν μειδιαμάτων, καὶ ἐνθουσιάστητε τῆς διὰ τῶν θελγάτρων τῆς χάριτος καὶ τῆς ἐρασμιότητός τας.

— Αὗται αἱ συνεντεῦξεις, δι' ὧν συναθροίζονται ἐν ἑνὶ μόνῳ μέρει τῆς ἐπαργίας τόσα λαμπρὰ πρόσωπα, ἀτινα οὐδέποτε ἐγνωρίσθησαν μεταξύ των, ἀντιπρόσωπεύουσι τὴν ἀρχὴν τῆς παγκοσμίου ἀδελφότητος, θην ὀνειρεύονται οἱ μεγαλείτεροι φιλόσοφοι καὶ οἱ ἐνδοξότεροι πολιτευταὶ τῆς παρούσης ἐποχῆς!

— Κυρίαι καὶ κύριοι!

— Ανεγνώσατε τὸ πρόγραμμά μας, καὶ ἐνγοίσατε ἀναμφιβόλως τὸ υφός τῶν σκοπῶν μας.

— Οἱ ἡμέτερος σκοπὸς δύναται νὰ περιληφθῇ εἰς τρεῖς μόνον λέξεις:

Διασκεδάσωμεν ἵνα εὐεργετήσωμεν!

— Αἱ δειξώμενες εἰς τὴν ὑπερήφανον Ἀγγλίαν, ητις ἡθέλησε νὰ μᾶς σκάψῃ, καλοῦσα τῆς διῆς — Α πόκρεω, διτι αἱ ἀποκρεατικαὶ ἡμῶν ἑορταὶ εἰνε τὸ σοβαρώτερον τοῦ κόσμου πρᾶγμα.

— Σγεδὸν ἡθελον εἰπεῖ διτι ἐκ τῆς φαιδρότητος μας ρέουσι θαλερά δάκρυα, ἀτινα, ὃς εὐεργετική τις δρόσος, γύνονται ἐπὶ τῆς δυστυχίας τῶν τεθλιμένων!

— Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ σημειώσωμεν, διτι ἐνταῦθα, ὃ λόγος τοῦ Δημάρχου διεκόπη ὑπὸ γενικῶν ἐπευητημάν.

— Πρὸς ἀνακούσιν τῶν ἡμέτερων ἀναγνωστῶν, παραχλειπόμεν τὸ δεύτερον μέρος τοῦ λόγου, τοῦ ἀπαγγελθέντος ὑπὸ τοῦ Δημάρχου.

— Ως πόρος δὲ τὴν ἀπάντησιν, ἔτι ἀνουσιωτέρων καὶ μετ' ἡτοις ἐπισημότητος ἀπαγγελθέσαν ὑπὸ τοῦ κ. Σαμαίνη, θεωροῦμεν καλὸν νὰ τὴν παρασιωπήσωμεν ἐντελῶς.

— Η δυσαρμόνιος ἐκείνη συρραφὴ λέξεων ἀκατανοήτων καὶ δύσκολων, προφερούμενων μετὰ ἐπιτετηδεύμενης ἐπισημότητος, ἐνέβαλεν εἰς πολλοὺς τὴν ἴδεαν διτι δρήτωρ δύμιλει ἀγγλιστί.

— Διὰ τοῦτο δέ, μόλις ἐτελείωσε, ἤκουσθησαν ρωγματίνες: «Ζήτω ἡ Αγγλία!»

— Πάγκτες ἐπερίμενον διτοι, πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀρχῆς, ἡ πάχεια κυρία λάβη τὸν λόγον καὶ αὐτῆς ἡ γενικὴ διῆς προσδοκία διεψεύσθη.

‘Η κυρία Ροσαύρα, μή φανταζομένη, δτι έκόσμος επειθύμει όλας φίλωρίνες, νομίζουσα δὲ, δτι έχ. Σαματίνης ώμίλησε και δι’ αὐτήν, ήγέρθη.

— Ορίστε, ορίστε, κυρία! είπεν ο Δήμαρχος, ποσφέρων αὐτή τὸν βραχίονα, τώρα θέρξισταιν αἱ διασκεδάσεις.

— Μου φαίνεται δτι είναι καιρός, ἀπεκρίθη η κυρία, ἔβαρέθηκα τὰ λόγια! ...

‘Η κυρία Ροσαύρα, ἐν τῇ ἀφελείᾳ τῆς τε δημιλίκας και τῆς ἐνδυμασίας της, ἀντεπροσωπευε τὸ μόνον ἀδολον στοιχεῖον ἐν τῇ ἀποστραϊκ ἐκείνῃ τῆς ὑποκριτίας και τῆς εὐθείας.

‘Ἐνῷ, ὑπὸ τὸν ἥχον τῆς μουσικῆς, ή συνοδεία ἐπέστρεψεν εἰς τὸ χωρίον, ο Σπάκης ἔλαβε καιρὸν γὰ μεταβῆ ἐπὶ μίαν στιγμὴν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.

‘Ο Γεώργιος εύρισκετο ἐπάνω μὲ τὰς γυναικας, δοκιμάζων τὴν ἐνδυμασίαν τῆς Κεσύρας.

‘Η Αννέτα και ή Μαρτίνη, βλέπουσαι αὐτὸν γῆτο μεταβληθέντα, ἔξεπειπον φωνάς θυμαριοῦ.

‘Ο Σπάκης ἔκαμε γειρονυμίαν τινά, ωσει εὔχε θυμεθή, και εἶπεν:

— Εὔγε, Γεωργάκι! Πολὺ καλά ἔκαμε; και δὲν ἐφάνης ἔξω.... Τὸ χωρίον σου ἔστειλε δύο ἀντιπροσώπους, ἔνα κύριον και μίαν κυρίαν....

Σοῦ συνιστῶ νὰ είσαι φράνιμος.... ‘Η πτωχή μου γνώμη εἶνε νὰ μείνης κλειστὸς ἐν τῷ δωματίῳ σου μέχρις αὔριον τὸ ἑσπέρας.... Εδῶ ἔχεις καλὴν συντροφίαν και δὲν θὰ βρεθῆς.... Θὰ ἔλθω δὲ νὰ σὲ πάρω μὲ τὸ ἀμάξι διὰ νὰ μεταβωμεν εἰς τὸ θέατρον.

‘Η Αννέτα και ή Μαρτίνη θὰ ἔλθουν μαζύ μαζ.

‘Επι τέλους τὰ πάντα θὰ γείνουν ἐν τάξι. ὅπως ήτείρω νὰ τὰ κάμω ἔγω.

Ταῦτα εἶπὼν ο Χιροδιδάσκαλος, ἡσπάσθη ἐπιχειλημένως τὸν φίλον του, ζηλιψε τὴν γεῖρα εἰς τὰς γυναικας και ἔκῆλθεν ἐν βίᾳ τὸν ζενοδοχεῖον ὅπως ἐνισθῇ μετὰ τῆς ἑρτασίου συνοδείας.

‘Ισως θὰ ἐκπλαγῇ τις, διάτι έ κύριας Σαματίνης και ή κυρία Ροσαύρα ἀφίγησαν εἰς Ρ... διὰ σιδηροδρόμου· ἀνεξήγητον ἐπίσης θὰ φανῇ, πως τὰ δύο ἐκείνα ἐτερογενῆ ἄτομα ἡγιόθησαν, ὅπως λάβωσι μέρος εἰς ἀποκρετικὴν τελετήν.

‘Ως πρὸς τὸν Σαματίνην, σπεύδομεν νὰ τὸ εἴπομεν, οὐδέποτε θὰ ἡδύνατο νὰ φαντασθῇ, δτι, ἀναλαμβάνων ν΄ ἀντιπροσωπεύτη τὸν δῆμόν του εἰς τὰς ἑροτάς τοῦ Κ..., θὰ εύρισκετο εἰς τὴν σκληρὰν ἀνάγκην νὰ συνοδεύσῃ τὴν μαστιδόντειον σύζυγον τοῦ γραμματέως....

‘Αλλὰ.... πῶς νὰ τὸ ἀποφύγῃ; ‘Η κυρία εἶχεν ἀκαταμάχητον κλίσιν διὰ τὰς συναθροίσεις... Αἱ ώθησίεις, ή πίεσις, ή στενογραφία ἀπετέλουν διὰ τὴν σαρκωδὴν αὐτῆς περιφέρειαν τὴν θελητικωτέρχν ἀπόλαυσιν.

Εἶχε λοιπὸν ἀπαιτήσει νὰ μεταβῇ εἰς Κ... ο δὲ σύζυγός της, δστις εἶχε λόγους ὅπως μὴ συνοδεύσῃ αὐτήν, τὴν ἐνεπιστεύθη εἰς τὸν κ. Σαματίνην.

‘Ανεχώρησαν λοιπόν, δι’ ἀμάξης μεταβαίνοντες, δι’ εύρεος κύκλου, εἰς τὸν σταθμὸν τὸν πλατείστερον τῆς Κ..., ἐνθα δ Σαματίνης, ἐν τῇ ιδιότερῃ του,

τοῦ ἀντιπροσώπου, θίζεις ν΄ ἀφιγγῇ κατὰ τὴν ὕπαντῆς ἐπισήμου ὑποδοχῆς.

Θέλει τις διλλας ἐξηγήσεις....

‘Οχι....

Τάσφ τὸ καλλιτερον....

‘Εξακολουθούμεν τὴν ἀφήγητιν μας...

XI

Δὲν θὴ δικαιοθάνετο βεβαίως, πως οἱ κάτοικοι τῆς Κ... διῆλθη τὸ υπόλοιπον τῆς ἡμέρας ἐκείνης.

Οἱ ζενοδόχοι και οἱ κατατηκη τέργαν, δὲς ἐκ τῆς πενιγρᾶς συρροῦς τὸν ξένων, τῷ οισχυρίζοντες κατὰ τοῦ Δημάρχου, τὸν Συμβουλών και τὸν μελῶν τοῦ Κεριτάτου.

Δὲν ἔκαμαν τὰ πρήγματα δπω: πρέπει.... Τὰ πρηγμάτα ἐπρεπε νὰ δημοσιευθῶν ἐνωρίτερον... ἐπρεπε νὰ μιμηθῶ τὸ παράδειγμα τοῦ Μιλάνου, τῆς πρώτης πόλεως τοῦ κόσμου εἰς τὴν τέγυνην νὰ μεγαλοποιήσῃ τὰ θερματά της και νὰ προσελκύσῃ τὸν κόσμον.

Κατὰ δὲ τοῦ Ρηγελάδου Σπάκη, ἐλέγοντο χίλια δύο... διὰ τοῦτο δὲ, εἰς τὴν ξιφομαχικὴν αὐτοῦ παράστασιν, δὲν παρέστησαν εἰμὴ δέκα ἀτομα, οἱ συγγενεῖς δηλαδὴ τῶν μαθητῶν, οἵτινες ἔμελλον νὰ ξιφομαχήσωτι μετὰ τοῦ διδασκάλου...

Τὴν ἐπαύριον ὥμερος ή εύθυμια ἦτο εἰς τὸ κατακόρυφον.

‘Η τελευταία ἡμέρα τῶν ἀπόκρεω ἔχει τι τὸ γοντευτικόν, ὅπερ σύρει τοὺς ανθρώπους πάστις τάξεως.

Αἱ ὑπηρέτραι, οἱ ὑπηρέται, οἱ νέοι, οἱ ὑπάλληλοι οἱ ἐμπορικῶν μαγαζείων, αἱ πρὸς ὑπανδρείαν δριμύοι νεκνίδες, αἱ οικοκυράδες, πάντες ἐπὶ τέλους ἐγέρονται, τὴν πρωΐαν μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ λέθωσι τὸ μέρος τῶν τῆς διαπειδάσσων.

— Εἰργάσθημεν δὲν τὸ ἔτις, λέγουσιν, οὐδέποτε ἔξηλθομεν τῆς οἰκίας... πάντες διεσκέδασαν ἐκτὸς ἡμῶν...

Περὶ τὴν μίαν μετέπειταρίαν, λοιπὸν, οἱ κάτοικοι τῆς Κ..., ἀργίζουσι συρρέοντες ἀνὰ τὰς δόδυς.

‘Η εὐτυχία φωτοθολογίας ἐπὶ τὸ προστάτου.

— ‘Εὰν ήταν τίποις κάσμος, τοῦτο θὰ εἴπῃ δτι κάτι τι ώρασιν ἐτομεύσεται....

‘Επι ἐκάστης φωτογραφίας ζωγραφίζεται ἐρωτασις...

Περὶ τὴν δευτέραν μ. μ. ἀφικνεῖται ο Δήμαρχος, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, οἵτινες λαμβάνουσι θέσιν εἰς τὰ δύο ἐν πλατείᾳ τινὶ ἐγερθέντα διὰ τὴν περιπτασιν θεωρεῖα.

Τὸ πλατήρος προσέρχεται ἀθρόον...

‘Επι τέλους ή διεσκέδασις θ’ ἀργίσῃ!

Δέκα διώδεκα τὸ ανδριοι μουσικοί, ἐλθόντες ἐκ γειτονικῶν τινῶν χωρίων, μόλις εἰσελθόντες εἰς τὴν μεγάλην τῆς πόλεως δόδην, ἐγκαταλείπουσιν ἀμέσως τὰ δργανά των και εἰσέργονται εἰς οἰνοπωλεῖον.

‘Οποτα διέψευσι εἰπίδων!

Τὸ υπὸ τὰ θεωρεῖα συμπυκνούμενον πλήθος, βλέ-

πον τὴν κυρίαν Ροσαύραν καὶ τὸν Σαμαΐνην ἐμφανίζουμένους, ἐκδικεῖται συρίζον καὶ κραυγάζον σκωπικῶς.

Τὸ μέτωπον τοῦ Δημάρχου ρυτιδοῦται, τρομερὰ δὲ ἵδεα διέρχεται τὸν νοῦν του.

Μετὰ τὴν ἀποδοκιμασίαν ἑκείνην, τὸ πλῆθος ἐπανυλαμβάνει τὴν μονότονον πορείαν του, ἐπανεργύμενον ἐκπαντόποιος εἰς τὸ αὐτὸν σημεῖον.

Αἱ ὄψεις φαίνονται ὅλαι τεθλιψμέναι.

Αἱ μόναι ἴλαραι φυσιογνωμίαι, αἵτινες διακρίνονται ἐν μέσῳ τοσούτου πλήθους, εἶναι αἱ τὸν ἐκ βεργικωμένου γαστοχάρτου, ἐκτεθεῖσαι ὑπὸ παντοπόλου τινὸς πρὸ τῆς θύρας τοῦ μαγαζείου.

Ἐκ τῶν ἄνευ ὀδόντων στομάτων τῶν γαρτίνων ἑκείνων κεραλῶν, φαίνεται ἐκπεμπόμενος σαρκαστικὸς γέλως.

Ἴσχυρός τις ὅνος, ὅστις ἔσταται δγκανίζων πρὸ τῆς θύρας τοῦ Δημαρχείου, προκαλεῖ ἐνθουσιώδη γειροκροτήματα.

Δύο παδες, οἵτινες ἐκ τινος παραθύρου διασκεδάζουσι, σγηματίζοντες πομφόλυγας ἐκ σάπωνος, συγκρατοῦσι τοὺς διαβάτας ἐν στάσει παιδικοῦ θαυμασμοῦ.

Ἄλλα, ἵδο... ὁ κρότος χύτρας τινος κτυπωμένης, προσελκύει τὸν κόσμον πρὸς ἄλλο τι μέρος.

— Οἱ μασκαράδες! οἱ μασκαράδες!

Ο Δημαρχος, μετὰ ὀφθαλμοφανοῦς εὐχαριστήσεως, ἔξαγάγει τὴν κεφαλὴν ἔξω τοῦ θεωρείου.

— Δόξα τῷ Θεῷ! Οἱ ξένοι δὲν θὰ ἔχουσι λόγον νὰ παραπονεθῶσι!... Ή φιλοτιμία τῆς πόλεως ἐσφῆ!

Οἱ δύο ἁνθρώποι, οἵτινες προθαίνουσι προηγούμενοι ὑπὸ παιδίους κρατοῦντος χύτραν, δὲν ἔχουσι τὸ πρόσωπον κεκλυμένον ὑπὸ πρόσωποίδος, ἀλλὰ ρυπαινόμενον ὑπὸ μίγματος ἀνθρακος καὶ γύψου ἵκανοῦ νὰ παραμορφώσῃ αὐτούς.

Ο μὲν, ὑψηλότερος τὸ ἀνάστημα καὶ γενειοφόρος, φορεῖ γυναικεῖαν ἐνδυμασίαν μόλις κατερχομένην ἄγρι τοῦ γόνυτος.

Ο δὲ φορεῖ ἐκλεκτικὴν τινα ἐσθῆτα, ἐν ἥ συμπεριλαμβάνονται πάντα τὰ ράκη καὶ πάσαι αἱ ἀκαθαρσίαι τῆς ὑφῆς.

Καὶ ὁ μὲν καὶ ὁ δὲ προγωροῦσιν ἐν μέσῳ τοῦ πλήθους, ποδῶντες, ἐναγκαλισθέντες ὑπὸ σκελετόν τινα ἀλεξιθρογόνου, ἀρθροῦντες λέξεις ἔνευ ἐννοίας.

Η ἐπιτυχία εἴνει ἀπερίγραπτος.

Αἱ φωναὶ, τὰ ποδήματα, οἱ γυμναῖοι ἀστεῖσμοὶ τῶν δύο τούτων προσωπιδοφόρων, εἰς οὓς βραδύτερον προστίθεται καὶ μέθυσός τις, φορῶν ἀπλοῦν ὑποκάρπιον καὶ προσφέρων εἰς τὰς γυναῖκας λευκὸν οἶνον ἐντὸς ἀκατονομάστου ἀγγείου, παρέστησαν μέγρις ἐσπέρας τὸ σπουδαιότερον καὶ μᾶλλον ἐγένδιαφέρον ἐπεισόδιον τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῷ μεταξὺ, ἐντὸς ἀμαξίου κλειστοῦ, εἰσήρχοντο εἰς τὴν πόλιν καὶ κατέρχοντο εἰς τὸ ζενοδοχεῖον τοῦ Χρυσοῦ Τηλεθόλου οἱ σύζυγοι Πανδόλφοι, ἐλθόντες εἰς Ρ... ὅπως παραστῶσιν εἰς τὴν παραστασίαν τοῦ Αριστοδήμου.

Καὶ ὁ μὲν καὶ ὁ δὲ εἰγον ὄψιν ἀνθρώπων, ἐλθόντων ὅπως παραστῶσιν εἰς κηδείαν.

Εἰσελθόντες εἰς τὸ ζενοδοχεῖον, ἐκτίνησαν δοιαίτιον διὰ τὴν νύκτα.

Ἐν τῷ ἐστιατορίῳ, ἔνθα μετ' ὀλίγον εἰσῆλθον, ἐκατέλευτες γενική σιγή. Δὲν ἐφαίνοντο ἡ σοφαραὶ ὄψεις σύζυγων καὶ αὐστηραὶ μορφαὶ πατέρων, ἐλθόντων παρὰ τὴν θέλησιν των, νὰ ἐορτάσωσι τὰς ἀπόκρεω μετὰ τῆς οἰκογενείας.

Οἱ σύζυγοι Πανδόλφοι, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος, δὲν ἀντήλλαξαν εἰμὴ ὀλίγιστα μονοσύλλαβα, καὶ αὐτὰ γαμηλοφόρων, ὡσεὶ ησαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Παραχείπομεν τὰ ἄλλα τοιαῦτα ἐπεισόδια, καὶ διὰ τοῦ προνομίου, ὅπερ ἔχουσιν οἱ μυθιστοριογράφοι καὶ οἱ ποιηταί, καταργοῦμεν ὅλον τὸν καιρὸν τὸν διατρέξαντα μέγρι τῆς στιγμῆς τῆς παραστάσεως τοῦ Αριστοδήμου.

Η μικρὰ πρὸ τοῦ θεάτρου πλατεία ἤρξατο πληρουμένη ἀνθρώπων.

Περὶ τὴν ἑδόμην ὥραν πεντήκοντα περίπου γαμίνια συνωστίζοντο πρὸ τῆς θύρας.

Ο Ραμβάλδος, γνωρίζων ἐκ τῶν προτέρων τὴν ἀνυπομονοῦσαν τοῦ κοινοῦ, εἶγε λάθει πάντα τὰ μέτρα ὅπως ἡ παράστασις ἀρχηθεῖται ἀκριβῶς κατὰ τὸν προσδιορισθεῖσαν ὥραν.

Πάντες οἱ ὑποκριταὶ εύρισκοντο ἐπὶ τῆς σκηνῆς.

Ο Γεωργίος, βοηθούμενος ὑπὸ τῶν δύο ζενοδόγων, ἐνεδύετο ἐν τῷ δωματίῳ του.

(ἀκολουθεῖ)

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΡΟΖΕΤΟΥ^(*)

(Ἐκ τῶν τοῦ Εδγάρδου Πρὸ Μετάφρ. Κ, Ι. Πρασσοῦ)

"Τούρχευσιν ἰδανικαὶ σειραὶ συμβεβηκότων, οἵτινες ἐξελίσσονται ἐν παραλλήλοις πρὸς τὰς πραγματικάς. Οἱ ἀνθρώποι καὶ αἱ περιστάσεις, ἐν γένει, τροποποιοῦνται τὸν ιδανικὸν τοῦν τῶν συμβεβηκότων, τὶς τρόπον ὡστε φαίνεται εὐτος ἀτελῆς καὶ αἱ συνέπειαι αὐτῶν καθίσανται ἐπίσης ἀτελεῖ. Οὕτω συνέδη καὶ εἰς τὴν Ἀιακόβασιν, τὸ δόγμα τῶν διαμαρτυρούμενων ἀτέση τὴν δύναμιν τοῦ Λουθηρανισμοῦ.

ΝΟΒΑΛΙΣ

Ολίγοι εἴνει, καὶ μεταξὺ αὐτῶν, ἔτι τῶν πλέον γαληνίων σκεπτομένων, οἱ μὴ κυριευθέντες ποτὲ ἐν μέρει ὑπὸ τινος, κενῆς μὲν, ἀλλ' ἐντόγου πίστεως πρὸς τὸ ὑπερψυστικόν, παρὰ συρόμενοι εἰς τὸ τοιοῦτο

(*) Η παρέχουσιν ἰδανικαὶ σειραὶ συμβεβηκότων, οἵτινες ἐξελίσσονται ἐν παραλλήλοις πρὸς τὰς πραγματικάς. Οἱ ἀνθρώποι καὶ αἱ περιστάσεις, ἐν γένει, τροποποιοῦνται τὸν ιδανικὸν τοῦν τῶν συμβεβηκότων, τὶς τρόπον ὡστε φαίνεται εὐτος ἀτελῆς καὶ αἱ συνέπειαι αὐτῶν καθίσανται ἐπίσης ἀτελεῖ. Οὕτω συνέδη καὶ εἰς τὴν Ἀιακόβασιν, τὸ δόγμα τῶν διαμαρτυρούμενων ἀτέση τὴν δύναμιν τοῦ Λουθηρανισμοῦ.